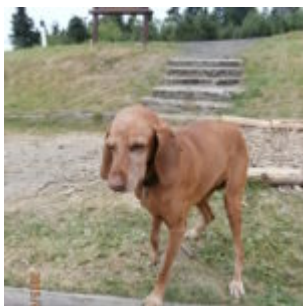

Kratičká zpráva z jednoho odpoledního venčení

Bylo pondělí, pohodička, příjemný odpoledne na konci srpna. A já protože jsem byla hodná ☺ , nafasovala jsem si zase na procházku Rumíčka. A udělali jsme si spolu moc příjemnou procházku. Nejdříve jsme jen tak šli a prostě byli, užívali si klídek a to, že jsme v polích sami. Taky díky tomu našel Rumíček několikero bažantů a mohli jsme si užít i moc hezký práce. Musím říct, že pohled na ohaře, jak hledá, pracuje, vystavuje - to se mi moc líbí. A Rumíček má hodně pevný vystavení. A potěšil mě, když našel odrostlý křepelky, choval se úplně jinak, než když najde bažanta. Byl veleopratný, ani s sebou nehnul.

Šli jsme si tak polema a já si řekla, že si zajdeme trošku dál než obvykle a vydala jsem se směrem k Hostivici. Vede k ní teď cyklistická stezka, kde to bohužel dosti bezohledně sviští bičiglísti :D, tak jsme si tak pokračovali radši polem. Čtali si balonky, hráli na babu, až jsme došli k rybníčku. Rumíček to nabral, a s balonkem v kušně běžel k němu. Do vody tam chodívají zpravidla o kus dál, po schůdcích. Dneska ale zamířil hned zkraje rybníčka k místu, kde mi kdysi zahučela do vody Bubinka ☺ ☺ .

Omlouvám se za odbočku, ale nemůžu si pomoci. Ten obrázek je stále hodně živý ☺ . Bylo to v době, kdy Bubi ještě měla slabý noženy a i když už zvládala schody a delší procházky, tak ty kopečky, krátký a strmý, tooo nešlo. Jenže to by jí to bývalo muselo zajímat, že to nejde, Bubrdli jednu.

Takže jako obvykle, někam se nadšeně a srdnatě nařítla, aby se tam zřítla. Nevím, zda to bude z následného videa patrno, ale ten přístup k vodě, kam zahučela ,nebyl úplně ideální. Neb hrozilo, že tam po tom blátě, zahučím taky. To jí ale bylo fučik. Stála tam v tý studený vodě, krůta jedna zbrklá, tvářila se jako že: " Co to má znamenat tohleto???" a stepovala si tam dole těma svýma svejma tenkejma nožičkama . No, tak co to asi tak mohlo znamenat jinýho, než že se tam pro ni budu sápat a modlit se, abych tam nezahučela za ní. Povedlo se,

drapla jsem ji za kožich na krku, jako by to udělala máma se štěndem a táhla ji nahoru. Po ukončení mise se mi zdálo, že se tváří značně ukřivděně, jaký to neuctivosti jsem se na ní dopustila ☹☹ a asi jako v pomstu mi o víkendu zahučela do škarpy s blátem na chalupě, když jsme se vydali do polí.

No a přesně tohle místo si vybral Rumíček ke svojí oblíbený hře, kterou si tak trochu vymyslel a tak trochu jsem mu k ní pomohla já. Je to pouštění si balonku z kopečka. Ukázala jsem mu párkrát, jak může balonek běhat sám, když ho pustí ze schodů. Pak, že když se trefí balonkem do kolejnice pro kočárek, co je na schodech, že to chytí ještě lepší grády. No zbytek už si dopiloval sám. Když má balonek a při ruce je kopeček s vhodným terénem (leckdy i nevhodným, ale to mu pak chvíli trvá, než mu dojde, že tady to nefunguje), jde si pouštět balonek a běhá si za ním ☹. Vědátor můj.

A ten den prvně si to vyšperkoval o to, že si ho bude pouštět do vody. Nejdřív si to zkusil, jestli to tam půjde:

https://zrzavec.rajce.idnes.cz/Rumicek#VID_20170828_181643.jpg

a pak už si na dlouhou dobu vystačil sám:

https://zrzavec.rajce.idnes.cz/Rumicek#VID_20170828_181803.jpg

https://zrzavec.rajce.idnes.cz/Rumicek#VID_20170828_181950.jpg

(edit: omlouvám se, ale bohužel nejde vložit video ani přímo ani funkční proklikávací odkaz, takže nutno odkaz zkopírovat a vložit do vyhledávače a nebo si skočit prostě do alba <https://zrzavec.rajce.idnes.cz/Rumicek#>)

A já se nemohla ubránit vzpomínce na Ešusa, který si s balonkem ve vodě vymyslel zase úplně jinou hru. Miloval driblovat s míčkem na hladině a potápět si ho. Stačilo říct: “Ashi, umej balonek” a už ho mydlil. Pak už se to říkat vůbec nemuselo a byl jak malý dítě, co si hraje samo na mělčině - měl míček a potápěl si ho. A byl spokojenej. Jsem zvědavá, zdaliž

Kratičká zpráva z jednoho odpoledního venčení

třebas i TupoFleky taky něco vynaleznou, nebo zda je to jen výsada psích pánů-vědátorů □ .